

בבית משפט השלום בחיפה**ת"פ 20/****מדינת ישראל**

באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
 מרכזו בק למדע, רח' הרטום 8 הר חוצבים ירושלים
 טל: 02-5412458/4 פקס: 02-6467794
 מען למשלוח דואר: ת.ד 45208 ירושלים 91450

המאשימה

- נגד -

פלוני (איסור פרסום)**הנאשם****כתב - אישום**

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:

א. העובדות:

1. הנאשם משרת במשטרת ישראל כ- 13 שנים, בתפקידים מבצעיים שונים, לרבות כלוחם ביס"מ, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום שימש כקצין יחידת הסיור בתחנת זבולון.
2. בתאריך 30/6/19, בשעות הערב, הגיע הנאשם – שלא במסגרת תפקידו – לפארק הציבורי "בית העם" בקרית חיים, הסמוך לרחוב השיירה (להלן, בהתאמה: **הפארק והרחוב**), במסגרת בילוי עם בני משפחתו. עם הנאשם – שלימד את בנו בן החמש לרכוב על אופניים בפארק – היו אותה שעה רעייתו ושני ילדיהם הנוספים: הגדולה שבהם כבת 8, אף היא רכובה על אופניה, והצעיר – תינוק

- בן מספר חודשים, שהיה בעגלת תינוק. אותה שעה נשא עמו הנאשם את אקדחו המשטרתי מסוג 'גלוק 19c', נושא מספר סידורי MLW184 (להלן: **האקדח**) ובו מחסנית מלאה בכדורים.
3. אותה עת היו בפארק גם הנערים הקטינים ח. (יליד 2003), א. (יליד 2004), א.ס. (יליד 2005) (להלן ביחד: **הנערים**) אשר נפגשו עם ד', קטין אף הוא (יליד 2006), כפי שנקבע עמו מראש. מפגש זה תואם אף עם סלומון טקה ז"ל, יליד שנת 2000 (להלן: **סלומון או המנוח**).
4. סמוך לשעה 20:00, בעודה בפארק, הבחינה רעייתו של הנאשם כי ד' מוסר לנערים שטר בסך 50 ₪, שמעה אותם משוחחים עמו על תשלום נוסף, תוך איום לכאורה, והדבר עורר את חשדה. סמוך לאחר מכן, בדרכם החוצה מהפארק, סיפרה אשת הנאשם לנאשם את שראתה ושמעה. הנאשם הורה לה להמתין עם ילדיהם ברחוב בעוד הוא ניגש חזרה לפארק לבדוק את החשד לפיו הנערים מאיימים לכאורה על ד' ונוטלים את כספו.
5. הנאשם ניגש אל ד', שעמד סמוך לנערים, הוביל אותו מעט הצדה, ציין בפניו כי הוא איש משטרה והחל לתשאל אותו על שאירע. ד' אישר כי מסר לנערים שטר בסך 50 ₪ ולשאלת הנאשם ציין כי הוריו אינם מודעים לכך. אז פנה הנאשם אל הנערים, הזדהה בפניהם כאיש משטרה תוך הצגת תעודת מנוי משטרתית, והורה לנער ס.א. לרוקן את תכולת כיסיו. ס.א. עשה כפי שהורה לו הנאשם והציג בפניו את תכולת כיסיו. בשלב זה הצטרף סלומון אל הנערים ושאל את הנאשם מיהו ומה פשר מעשיו. הנאשם הזדהה שוב כאיש משטרה והציג בשנית את תעודת המנוי המשטרתית שלו. בתגובה טען בפניו סלומון כי התעודה מזויפת.
6. בשלב זה, הנערים וסלומון החלו להקניט את הנאשם ולקללו. בשלב מסוים, הבחינו כי הנאשם נושא אקדח, ובתגובה, פנה סלומון לנאשם ואמר לו כי אין המדובר באקדח אמיתי.
7. משחשש כי האירוע עלול להסלים, החליט הנאשם לעזוב את הפארק והחל עושה דרכו לרחוב. למרות זאת, הנערים וסלומון המשיכו ללכת אחריו, להקניטו ולקללו.
8. הרחוב, שתחילתו בפארק וסופו בהצטלבות עם רחוב יציב, הינו באורך של כ- 115 מטרים, ובו שני כבישים חד סטריים, ביניהם מפרידה חורשה רחבת ידיים, ובה קרקע חולית – ברוחב של 25 מטרים לערך – ובה נטועים עצים גבוהים.
9. בעודו הולך ברחוב, בצד הבתים בעלי המספרים הזוגיים, ובעת שהנערים וסלומון הולכים בצמידות אחריו ומקניטים אותו, התקשר הנאשם – בשעה 20:04 – למוקד 100 של המשטרה, הזדהה כאיש משטרה וביקש להזמין ניידת למקום, תוך שציין שהנערים וסלומון מאיימים עליו.

10. הנאשם, אשר הבחין ברעייתו ובשלושת ילדיו ממתנינים בקרבת מקום, על המדרכה בסוף הרחוב, בפנית רחוב יצחק יציב, כ- 25 מטרים משם, החליט שלא להמשיך ולהתקרב אליהם, מחשש שמא יאונה להם רע מהנערים ומסלומון, ולכן נכנס לחנייה הפתוחה לרווחה של בית מס' 48 ברחוב - בית שאך סיימו את בנייתו והוא טרם אוכלס (להלן: **הבית**). בעודו בחניית הבית, ובעת שהנערים וסלומון עומדים במרכז הכביש ברחוב, מול הכניסה לחניה, הרימו סלומון וחלק מהנערים אבנים. בתגובה, צעק הנאשם לעבר הנערים וסלומון להשליך מידיהם את האבנים אך הם לא שזו לקריאותיו.
11. מיד לאחר מכן, בשעה 20:05, החלו חלק מהנערים וסלומון ליידות אבנים לעבר הנאשם. אחת האבנים פגעה בשכם ימין של הנאשם וגרמה לו לחבלה בדמות פצע שפשוף ושטף דם תת עורי. אבן נוספת פגעה בו בזרוע שמאל וגרמה לו לפצע שפשוף ושטף דם תת עורי. אחת האבנים שפגעו בחשוד הייתה אבן שצורתה משולשת, שמימדי צלעותיה 12-8-15 ס"מ לערך והשנייה צורתה מלבן ומימדי צלעותיה 9-3 ס"מ לערך.
12. בתגובה, פסע הנאשם מספר צעדים מהחניה אל עבר מרכז הכביש, בעוד הנערים וסלומון עומדים מולו, במרחק של 3-4 מטרים לערך. בשלב זה, שלף הנאשם את האקדה, דרך אותו, כווננו לעבר הנערים וסלומון, במטרה להרתיעם, צעק לעברם להתרחק לאחור ומיד לאחר מכן, כיוון את אקדחו אל האספלט, במרכז הכביש, סמוך לשמאלו של סלומון ומעט לפניו, וירה ירייה אחת, בודדת. האירועים שפורטו בסעיף זה התרחשו תוך שניות בודדות.
13. הקליע אשר פגע באספלט התפצל כתוצאה מהפגיעה במשטח האספלט הקשיח וליבת הקליע ניתזה היישר מהאספלט אל בית שחי שמאל של סלומון, וחדרה אל גופו. סלומון והנערים נסו לאחור, תוך שסלומון אווזו בחזהו, ולאחר ריצה של מספר מטרים בודדים, חזרה לכיוון הפארק, התמוטט סלומון, בעודו מדמם.
14. אזרחים שחשו לזירה שניות לאחר הירי, לרבות שכנה שעיסוקה ברפואה דחופה, ביצעו החיאה בסלומון וניסו לעצור את הדימום הרב. צוותי רפואה שחשו למקום המשיכו במאמצי החיאה וסלומון הובהל לבית החולים. כל המאמצים להצילו עלו בתוהו והוא נפטר כתוצאה מהלם תת נפחי עקב מעבר הקליע דרך כלי הדם הגדולים בבית החזה והריאות.
15. במעשיו המתוארים לעיל גרם הנאשם ברשלנות למותו של המנוח. רשלנותו של הנאשם באה לידי ביטוי בכל אלה:

- בכך שבנסיבות המתוארות לעיל, השתמש בנשקו בדרך שיש בה כדי לסכן את חייו של המנוח ושל הנערים שעמדו לצדו, ולא הסתפק בצעדי אזהרה והרתעה פחותים שעמדו לרשותו לצורך נטרול הסכנה שבפניה עמד, ואשר כללו, לכל היותר, ירי אזהרה באוויר בלבד.
- בכך שביצע את הירי בניגוד לפקודות המשטרה המחייבות בנושא ולנהלי המשטרה בנוגע לירי, שאינם מתירים ירי לעבר הרצפה, בנסיבות ובאופן בהם פעל הנאשם.
- בכך שבנסיבות בהן פעל, גם בהתחשב באיום שעמד לנגדו, ובהחלטתו לעשות שימוש בנשקו, לא ביצע ירי אזהרה באוויר.
- בכך שירה אל עבר האספלט, שהינו משטח קשיח ושטוח שאין לירות לעברו, מחשש לנתזים העלולים לסכן חיי אדם; ובכך שלא ירה - לכל היותר, ותחת הירי לעבר האספלט - ירי לעבר הקרקע החולית שמיטיבה לעצור את תאוצת הקליע, ללא נתזים.
- בכך שבנסיבות המתוארות, ירה לעבר אזור הסמוך מאד לרגלי המנוח, באופן שהיה בו כדי לסכנו סכנה ממשית.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם

גרימת מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

רונן יצחק, עו"ד

מנהל מחלקה במחלקה לחקירות שוטרים

ליאת יונניאן, עו"ד

סגנית בכירה במחלקה לחקירות שוטרים

ט' שבט תש"פ

04 פברואר 2020

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סניגור ציבורי, אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.

הודעה בית המשפט

בהתאם לסעיף 15 ו-15א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מודיעה המאשימה, כי ישנה אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל.

תיק מח"ש 2882/19